

αδύνατος

αδύνατος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἀδύνατος], αδύνατος. **1.** που δεν έχει οικονομική ευρωστία, που είναι οικονομικά ασθενής: «δεν μπορώ να τα βάλω μ' αυτούς τους μεγαλοκαρχαρίες, γιατί είμαι αδύνατος οικονομικά». **2.** (για πράξεις ή ενέργειες) που δεν μπορεί να κατορθωθεί, που είναι ακατόρθωτος: «είναι αδύνατο να περάσουμε απ' αυτό το σημείο». (Λαϊκό τραγούδι: *δυνατά δυνατά, γίναν όλα δυνατά τ' αδύνατα*).

- αδύνατο(ν)! με κανένα τρόπο: «θα μου δώσεις τα χρήματα που σου ζήτησα; -Αδύνατο!».

- αδύνατος χαρακτήρας, βλ. λ. [χαρακτήρας](#).

- βρίσκω το αδύνατο σημείο του, βλ. λ. [σημείο](#).

- είναι αδύνατο(ν) να..., δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, να κατορθωθεί κάτι: «είναι αδύνατο να τελειώσεις μια τέτοια δουλειά μέσα σε μια βδομάδα».

- είναι ανθρωπίνως αδύνατο(ν) να..., βλ. φρ. είναι φύσει αδύνατο(ν) να(...).

- είναι των αδυνάτων αδύνατο να..., βλ. φρ. είναι φύσει αδύνατο(ν) να(...).

- είναι των αδυνάτων να..., βλ. φρ. είναι φύσει αδύνατο(ν) να(...).

- είναι φύσει αδύνατο(ν) να..., είναι εντελώς ανέφικτο, εντελώς ακατόρθωτο να γίνει κάτι: «είναι φύσει αδύνατον να προλάβει να έρθει μ' αυτόν τον παλιόκαιρο || είναι φύσει αδύνατον να κάνεις αυτή τη δουλειά χωρίς τα απαραίτητα κεφάλαια».

- κάνω τ' αδύνατα δυνατά, **α.** καταβάλλω κάθε δύναμη, κάθε δυνατή προσπάθεια για να πετύχω κάτι ή για να βοηθήσω κάποιον: «θα κάνω τ' αδύνατα δυνατά για να σ' εξυπηρετήσω || θα κάνω τ' αδύνατα δυνατά για να πετύχω στο πανεπιστήμιο» **β.** κατορθώνω τα ακατόρθωτα: «μόνο ο τάδε μπορεί και κάνει τ' αδύνατα δυνατά». Πρβλ.: *δυνατά δυνατά, γίναν όλα τ' αδύνατα δυνατά* (Λαϊκό τραγούδι).

- το αδύνατο φύλο, βλ. λ. [φύλο](#).

- το πεπρωμένο φυγείν αδύνατο, δεν μπορεί κανείς να γλιτώσει από τη μοίρα του, από το γραφτό του.